

Домбровский (Dąbrowski) Ян Генрик (2 ёки 29.8.1755, Пежховец, ▯ 6.6.1818, Винногура), поляк генерали, Польша легионлари асосчиси. 1770-1792 йилларда у Саксония армиясида, 1792 йилдан эса Польша армиясида хизмат қилган. 1794 йилги Польша кўзғолонининг фаол иштирокчиси, Варшавани химоя қилишда ўзини қўсатган, буюк Польшадаги Пруссия қўшинларига қарши мохирона ҳаракат қилган. Польша 3-март бўлиншанидан кейин (1795), унинг ёрдами билан Польша мустақиллигини тиклашга эришиш ниятида Францияга қўчиб кетди. 1797 йилда у Италияда Польша легионларини тузди ва Франциянинг Италиядаги Европа қучлари коалициясига қарши урушларида унга раҳбарлик қилди.

1806 йилда у Польшанинг гарбий ҳудудларида кўзғолонга раҳбарлик қилди, Данциг (Гданьск) ва Фридландни эгаллаб олишда ажралиб турди. 1812 йилда Польша живизиясига қўмондонлик қилиб, Наполеоннинг Россияга қарши кампаниясида қатнашди, Бобруйск ҳудудида ишлади, Березинада Наполеон армиясининг чекинишини химоя қилди. У Германияда 1813 йилги кампанияда қатнашган. 1814 йилда у Польшага қайтиб келган.

Россия таркибида Польша Кириллиги ташкил қилингандан кейин (1815), у Польша ҳарбий қўмитасининг аъзоси эди, Польша армиясини ташкил этишда қатнашди. Кавалерия генерали унвонини олган (1815). 1816 йил нафақага чиққан. У катта жасорат ва ташкилотчилик қобилияти билан ажралиб турарди, қўшинларда машхур эди. Д. легионларининг «Jeszcze Polska nie zginęła» ("Польша ҳали ҳалок бўлмади") ватанпарварлик қўшиги кейинчалик Польша миллий маршига айланди.